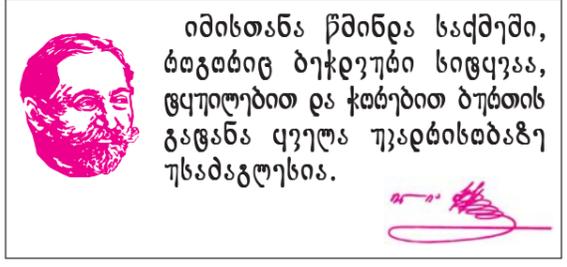

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცემში, ბოგობიც ბეჭდუბი სიფყავა, ფყილებით და ჭებობით ბუბთის გაცანა ყულა უკადრისბაჭე უსაბაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 2 ოქტომბერი, 2010 წელი.

№184 (6550)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge და sakresp@mail.ru   ვებ გვერდი: www.open.ge   ფასი 50 თეთრი.

ტრავალია

საქართველოვ, შენ ვინ მოგსა შვილი დასაქარბავი!..

ავღანეთში კიღავ ოთხი ქართველი სამხედრო დაიღუპა

ამის შესახებ ინფორმაცია საქართველოს თავდაცვის სამინისტრომ გუშინ გაავრცელა.

სამინისტროს ცნობით, გუშინ საღამოს პოლკოვნიკი რამაზ მომბინაშვილი, სერჟანტი დავით ცაცხლაძე, კაპრალი გიორგი კოლნტიშვილი და კაპრალი ნუგზარ კალანდიაძე ნაღვზე აფეთქდნენ.

ამ ფაქტის გამო საქართველოს თავდაცვის სამინისტრო მწუხარებას გამოთქვამს.

როგორც სამინისტროში აცხადებენ, ყველაფერი კეთდება დაღუპულთა უმოკლეს ვადაში სამშობლოში გადმოსვენებისთვის. ამ დროისთვის შემთხვევის შესახებ სხვა დეტალები არ ვრცელდება.

მომხდარის შესახებ დაღუპულთა ოჯახის წევრები უკვე ინფორმირებული არიან.

ავღანეთში დაახლოებით ერთი თვის წინათ ქართველი სამხედრო მუხრან შუკვანიც დაიღუპა.

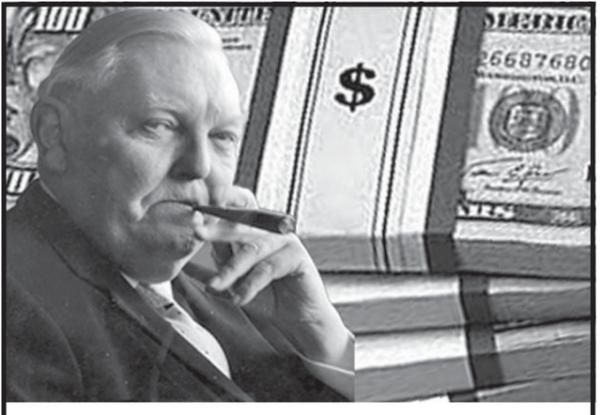
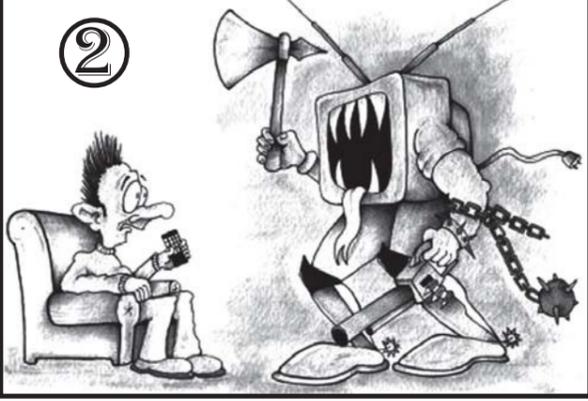
„საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია ღრმა მწუხარებას გამოთქვამს ავღანეთში ქართველი სამხედროების დაღუპვის გამო და სამძიმარს უცხადებს იმათ ოჯახებსა და სრულიად საქართველოს.

ჭარიშხლის ქვეყანა, 5

როგორც მართლაც ჩოქვით შემოვიარა, რადგან ამ ნახვის ხელში წაღვი გაბართვის საშუალებას არავინ მოგხვამს!

საინფორმაციო გამოშვება სხელად „ნარკოტუბული ნარკოტუბა“

მესუმირის, ბატიშხისა და ა.შ. გამყიდველებზე გათვლილი ახალი 3 საბადასახადო კოდექსი, ანუ ერკარდის პროგრამის ნაპყალეზე

რისთვის დასჭირდა ბუბა კიკაბიძეს თბილისის ბიუჯეტის დახმარება? 3

მეგუკა ახვლედიანი ქალაქის მთავარი „ეაფიოზია?“

თავად დამებრავილის მიიჩნევს, რომ პროექტი იდეალური არ არის 2

კონსტიტუცია ახალ სისბეას მაუნიც შექმნის, როცა საარჩევნო გარემო შეიხველება

საკრებულო

რისთვის დასჭირდა ბუბა კიკაბიძეს თბილისის ბიუჯეტის დახმარება?

გვესაუბრება სკრებულის დანაშაულის თინა სილაგაძე

ამაჟაკ ახვლედიანი ქალაქის მთავარი „აჟიოზია“?

— ძალბატონი თინა, თქვენ საკრებულოს დამოუკიდებელ დეპუტატად არჩიეთ ყოფნა. რატომ არ გაერთიანდით რომელიმე ფრაქციაში? — ვფიქრობ, რომ ამ წუთს არაფერი არ იცვლება იმით, დამოუკიდებელი დეპუტატი ვინაა...

რამდენად მართალია თქვენი მტკიცებულება, რომ თინა სილაგაძე არაა მთავარი „აჟიოზია“? — რა შეიცვალა საკრებულოში იმის შემდეგ, რაც ახალი დეპუტატები მოხვედნით, რა მოიტანა არჩევნებმა? — არაფერი ახალი არ მოიტანა საკრებულოში...

ბაზილიკაში უკვე დაგეგმილია, სამართლებრივად მათ შეუძლიათ გითხრან, რომ ფული არა აქვთ. რა თქმა უნდა, ეს ყველაფერი ტყუილია, მაგრამ ფორმალურად ამის უფლება აქვთ იცხადებდნენ...

— არავინ არ იცის! სწორედ ამ კითხვის დასაკმაყოფილებლად ვითხოვ ინფორმაციას მერიისგან, მაგრამ პასუხი ვერ მივიღე. — რა თანხა იყო საუბარი? — მართალი გითხრათ არ მახსოვს, მაგრამ ზამთრისთვის ადამიანების დაფინანსება ვითხოვდით...

იხ. 5 გვ.

მცირე ბიზნისი

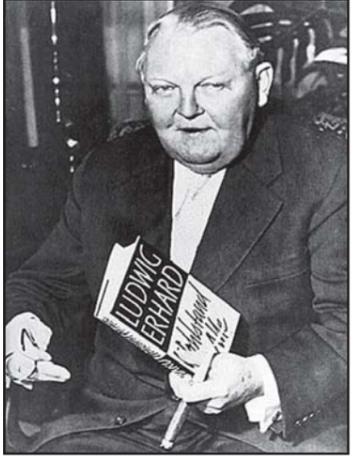
ერკარდის პროგრამის ნაკვალავი

ანუ მხარეების, გაბიზნისა და ა.შ. გააყიდვებზე გათვლილი ახალი საგადასახადო კოდექსი

პოლიტიკა და ეკონომიკა ერთმანეთს განსახლებული და, აქედან გამომდინარე, ერთმანეთს მიბმული ცნებებია. ამიტომაც არის, რომ ყველა პოლიტიკურ პარტიასა და მოძრაობას, პოლიტიკურს თუ საკუთარი ეკონომიკური პლატფორმაც აქვს, რომელშიც საბოლოო სამოქმედო გეგმა ახასხულია...

დევი 2001 წელს ბაზეთ „თბილისში“ გაიმყვებინა ულ სტატიკაში განვითარდა, რომ საპარტიო-პროგრამული მიმდინარეობაში არსებული ფულიანი მასის M3 შეფარდება მთლიანად შედარებულია (შემატებული) უზარუნობა იმ მარტივი მიზეზით, რომ მშპ 11 მილიარდი ლარია, ფულიანი მასა კი, მხოლოდ 2 მილიარდი 375 მილიონი ლარია, ანუ დაახლოებით ოთხჯერ ნაკლებია...

ოგანდელ დონეზე გაიყვანეს. ეკონომიკური ურთიერთობების ყოველი მოხარული საბაზისური საპროგრამო ანგარიშები საკმაოდ მარტივი სქემით — უზრუნველყოთ საკუთარი ოჯახის შემოსავლები, რომელიც საკმარისი იქნება აღსადგენად და არ დააკინებდნენ ადამიანის ღირსებას.

ბიუჯეტი არანაშუალოდ დეფიციტურია. ქვეყნის მთავრობა ევროკავშირის მოხატვას, ამ უკანასკნელს ყველაფერი დასაშვებია და სულსა და ბარბანტს უკვე დასაშვებია ვიკრეპლი ტრანში 42 მილიონი ევროს ოდენობით, სწორედ ამიტომ უკვე დასაშვებია ვიკრეპლი ტრანში 42 მილიონი ევროს ოდენობით, სწორედ ამიტომ უკვე დასაშვებია ვიკრეპლი ტრანში 42 მილიონი ევროს ოდენობით...

იხ. 4 გვ.

საპარტიო რეკონსტრუქცია

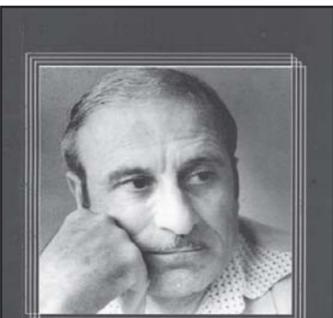

ჰოფია

იმედია... ბოლო აღმართზე

„გოლო აღმართი“, – ასე ჰქვია ბიორგი გიგაურის ახალ კრებულს, რომელიც პოეტის მიერ გოლო ორი წლის მანძილზე ამ აღმართთან ჭიდილში შეიქმნა...

ბიორგი გიგაური

„შიახლოვდება დანის, ვაჟი შუბის ტარზე ისრება“. მიხედვით ილაშქრა კალაში, „ფიქრი სიხანაღვი მიარღვევს... ბიორგი გიგაური კი ვაჟაძეებზე და ძველმეცნიერებზე აღიარებს გარდაცემულ სურსათს სვლას... ეს კრებული სწორედ ამის გაცხადებაა... რომ ძალიან ძნელი ყოფილა „სიკვიდილზე ფიქრი უძირო, თვითონ სიკვიდილი კი არა!“

კრებული საკუთარი ხარჯით გამოცემის გიგაურის ოჯახის სანიმუშო მიზნით: ზურაბ ნაზარაძე და ჯონი გუგუშვილი. რადიკალიზაციის არსებობის ნათელი სურვილია, გიგაურს ახლა-ახლა, კორაძეობრივ – თეოლოგიურად აღიარებს.

ცნობისათვის: ბიორგი გიგაური სულ 30 წინასწარ ამტკიცებს. მისი მიზანმიმართული აქვს ვაჟა-ფხაველას, ბალატიონის, ბიორგი ლეონიძისა და შალვა დადიანის სახელობის პრემიები.

დაჯილდოვებულია ღირსების ორდენით და მედლით „მართული კულტურის ამბავი“.

ბიორგი გიგაურის ახალ კრებულს.

თამარ შანიშვილი

ბიორგი გიგაური

ოგონი კაფია

მე რომ მიხვარხართ ისა გიხვარდით

ჩემს უახლოეს მეგობრებს მე რომ მიხვარხართ, ეს ყველაზე მძიმე, სიმბოლური გიგანაა, თქვენ კი, გოგონა, თუშვი თქვენ მიძირს, გუშინ, გუშინვე გიხვარდით უფრო.

მე რომ მიხვარხართ, ეს ყველაზე მძიმე, სიმბოლური გიგანაა, თქვენ კი, გოგონა, თუშვი თქვენ მიძირს, გუშინ, გუშინვე გიხვარდით უფრო.

გულითადაც, გაიხვებ, ალბათ, გვერდით, რომ ვიხვებოდა, მომსახურებოდა, ატეხავო აბაჯანს, ცრემლს განიხვებო, იცოდას ღვირთა...

ფიქრის ზავით მოგვრავს, ილაშქრებს რთობი... სულმა განიხვებოდა განიხვებოდა მომსახურებოდა.

მარტო ვარ

მინდის გზით

ჩვენს საუფლოში ახლა მარტო ვარ, სევდის სასახლეს ვაბჯებ, ტინებით, სურათზე ცრემლებს, შინს დანატოვარს, ნისლინ ნაბიჯით დავიხვებოდა. დროთა დინებას ასე იხვებოდა წინსვლის დოლაჯს ვკოდავ კვირებით, ეშვას ავგორი მისიკვიდილება, თვალს გარდაცემისა ვსიკვიდილები.

ჩვენს საუფლოში ახლა მარტო ვარ, სევდის სასახლეს ვაბჯებ, ტინებით, სურათზე ცრემლებს, შინს დანატოვარს, ნისლინ ნაბიჯით დავიხვებოდა. დროთა დინებას ასე იხვებოდა წინსვლის დოლაჯს ვკოდავ კვირებით, ეშვას ავგორი მისიკვიდილება, თვალს გარდაცემისა ვსიკვიდილები.

არწივის ხმა

მე შენ მოგვხვდა

არც ისეთი პატარა ხარ არ გასმოდას ხმა მამულის, რომ აგზავდეს გმარზე ლხვარს მინა სისხლით დანაგული.

მე შენ მოგვხვდა კაცად გაძვირე, რომელიც მოგვხვდა ტაძრის მიღამო და თუ ვინმე გვიხვდა საძვირეს არაა ბიორგი გიგაური...

თავი გარტოვდეს

საფლავის ლოდი

თავი გარტოვდეს არ იბუღო, გვერდით გორგავს გმირთა წრისა, გაგზავდეს და გადიდებულს მამულითა წინაპრისა...

საფლავის ლოდი რაღაცას აგორებს, ელის თავის ფარ შიშვენიერებას, გამოიხატავს ცივი-გმარა აგორს და საგარეო ჩაგვიხვდა!

გონით შტარს და სულით

მე შენ მოგვხვდა

მე შენ მოგვხვდა კაცად გაძვირე, რომელიც მოგვხვდა ტაძრის მიღამო და თუ ვინმე გვიხვდა საძვირეს არაა ბიორგი გიგაური...

მე შენ მოგვხვდა კაცად გაძვირე, რომელიც მოგვხვდა ტაძრის მიღამო და თუ ვინმე გვიხვდა საძვირეს არაა ბიორგი გიგაური...

წინაპარი

ჩვენმა მამა-პაპებმა დავით აღმაშენებლის სარდლობით დიდგორის გამარჯვებას „ძლევაი საკვირველი“ უწოდეს, ქეთევან დედოფლის მარტვილობას შეიძლება „გმირობა საკვირველი“ შევარქვათ.

მას შემდეგ მალე ოთხი საუკუნე შესრულდება (1624 წ. - 12(25) სექტემბერი), მაგრამ ამ ჩამქრალა და არასოდეს ჩაქრება ის ნათელი, რომელმაც ელვასავით გაკვეთა უკუნი და ცისარტყელასავით გადაწყდა ქრისტიანულ სამყაროს.

ვერავი შაჰ აბასის სურვილი იყო, თავის სახანოდ გადაეყვია საქართველო, აქ თავისი ერთგული ქვეშევრდომი დაესვა, რომელიც მის ყველა ნება-სურვილს განუხრელად შეასრულებდა, ამიტომაც კახეთის მეფის ალექსანდრეს შეიღებოდა გიორგი და დავითი თავის ზედამხედველობის ქვეშ

კახეთის აოხრება-გადასახლება მწირი და უსახო ფერეიდანში, მამანდარანში, ხოროსანში, ფეროშაბადში, რის შემდეგაც:

ყველაფრით სავსე, მდიდარი და ხალხმრავალი კახეთი ისპობოდა და ნადგურდებოდა. „რა მდგომარეობა მოჰყვა ამ საზარელ გადასახლებას, რამდენი სიკვდილი საშინელი გაჭირვებისაგან, რამდენი წყევტა-ჟლეტა, რა გლეჯა, რა გახრწნილობა, რა ძალმომრეობა, რამდენი ჩვილი ყმაწვილი დაახრწვეს მამებმა თავისივე ხელით, ან წყალში ჩაჰყარეს, რათა არ უყურონ მათს საცოდაობას და სატანჯველს, რაკიდა ყოველ ღონეს იყვინენ მოკლებულნი მათ საპატრონოდ. რამდენსა ჟლეტდა სპარსთა მხედრობა გზა-გზა დაყვივნულემს, ან მათ, რომელთაც აღარ შეეძლოთ სიარული!“

„გმირობა საკვირველი“

მოაქცია, ხოლო მესამე შვილი კონსტანტინე „გასაწვრთნელად“ თავისთან წაიყვანა. სულ მალე უეცრად გარდაიცვალა მეფე დავითი და ქვრივად დარჩენილ დედოფალ ქეთევანს მეორე უმეღურება დაატყდა თავს. შვილები, თეიმურაზი და ელენე სპარსეთის გზას გაუყვნენ.

კონსტანტინეს, რომელსაც ისპაჰანში მინა შეარქვეს, შაჰ აბასის მიერ უეცრად „გაწვრთნის“, მზაკურული დავალებებით, „მამობილი“ კახეთში გზავნის და ისიც ჩამოსვლისთანავე ფრიადვე ასრულებს შაჰ აბასის დავალებებს, თან ჩამოყვანილი ლულამების (გვარდიის ჯარისკაცები) დახმარებით კლავს მამას, ძმას და მოჭრილ თავებს შაჰ აბასს უგზავნის.

ხედავს რა ქეთევან დედოფლის ფიზიკურ მომხიბვლელობას და გონებრივ უპირატესობას, სურს ცოლად შეირთოს და ამით აღადგინოს ვერავი ქმედებით შეწყველი თავისი ავტორიტეტი, მაგრამ კახელი დიდებულები კლავენ მამისა და ძმის მკვლელებს და შაჰ აბასს სთხოვენ მასთან მყოფი თეიმურაზის გამეფებას. ვერავი შაჰი ჩათრევას ჩაყოლას ამჯობინებს, იგი ხვდება, რომ კახელები უმრძოლველად თავისუფლებას არ დასთმობენ და ამჯობინებს დროებით თავი შეიკავოს, 16 წლის თეიმურაზს კახეთში მეფედ აგზავნის, სადაც დიპლომატიური ნიჭით დაჯილდოებული გამჭიხტი გონების ქეთევანი უძღვება სახელმწიფო საქმეებს.

რამდენი ბავშვი მოკვდა სპარსელებმა დიდის ძუძუს და დაჰყარეს გზებზედ მხეცების საჭმელად, ან ცხენებისა, აქლემებისა და ჯორების ფეხქვეშ გასასრისად! რამდენი დააპოვნეს მამა შვილს, ცოლი ქმარს, დაიძმას, და გაჰფანტეს ერთმანეთიდან შორიშორს ქვეყნებში, ისე, რომ ეს საწყლები საუკუნოდ იყვნენ იმედგაწყვეტილი – ვერასოდეს ვეღარ ვიხილავთ ერთმანეთს. რამდენი ქალი და კაცი იყიდებოდა პირუტყვზე უფრო იათად. რამდენი სხვა ამისთანები ხდებოდა ღირსი სიზრულელისა, მაგრამ ყველას ვინ მოსთვლის?! – ასე წერდა პიეტრო დელა ვალე რომის პაპს, ურბნუს მერვეს. მაგრამ ქართველები მაინც ქრისტიანულ სარწმუნოებას არ დალატობდნენ. უკვირდა სეფიანთა შაჰინ შაჰს, თუ მის სამსახურში მყოფი ქართველი ხელქვეითების დედანი რატომ მისდევდნენ კვლავინდებურად ქრისტიანულ სარწმუნოებას. მათი პასუხი ასეთი იყო: „როდესაც ვეუბნებით ჩვენს დედებს გამაჰმადიანდითო, ისინი გვეუბნებიან: თუ თეიმურაზის დედა ქეთევან დედოფალი ქრისტიანობს, ჩვენ რატომღა უნდა გავაჰმადიანდეთო“. გულში ჩაუვარდა დაუნდობელ ტირანს ქართველი ქალების ეს ნათქვამი და რამდენიმე დღის შემდეგ დაავალა თავის სამსახურში მყოფ შირაზის ხანს იმამ ყულიხან უნდილადესს, შირაზში 10 წლის „საპატრიო“ ტყვე ქეთევან დედოფალი თუ ქრისტიანობას არ დათმობდა, სიკვდილით დაესაჯა.

მიუხედავად უნდილადის რჩევისა და თხოვნისა, რომ მოჩვენებით მაინც მიეღო მაჰმადიანობა და თანხმობა განეცხა-

დებინა შაჰ აბასისთვის ცოლად გაყოლის წინადადებაზე, ქეთევანმა სასტიკი უარი განაცხადა: „დაშვანა იგი მრავლისა ვედრებითა და არ ისმინა დედოფალმა“.

ისპაჰანიდან ჩამოსული დივანბეგი შირაზის მოედანზე მრავალათასიანი ხალხის თანდასწრებით აცნობებს, რომ თუ უნდა ქრისტიანული რწმუნება შაჰ აბასს გაჰყვება ცოლად, იგი აავსებს უთვალავი საჩუქრით, ოქრო-ვერცხლით, სიმდიდრით, ხოლო თუ უნდა იტყვის, მოკვდება საშინელი ტანჯვა-წამებით. დედოფალი უნდა ამბობს მაკლურ შეთავაზებებზე და მზად არის, ეწამოს.

ქეთევანი ვერ შეაერთო ვერც ლურსმნის „სარეცელმა“, ვერც ცეცხლზე გავარჯანებული შამ-

ფურებით დაღვამ, ვერც თავზე გახურებული ქვაბის ჩამოცმამ, ვერც წაწვეტებული მარწხებით ძუძუების დაგლეჯამ, იგი პირზე ღიმილით და ჩუმი ლოცვით იტანდა ერთ გამოუთქმელ ტანჯვა-გვემას.

შაჰ აბასის დანებებულ კოცონზე გადასდნარმა მისმა სხეულმა გამოაწროთ ის ფოლადი, რომელიც მერე გულზე აიფარეს ქართველმა ვაჟკაცებმა მარტყოფსა და მარაზდას, ქსანსა და ასპინძას. მის სხეულზე მოკიდებული

ცეცხლი იქცა უთვალავ ნაპერწკლად, რომელმაც ანთო ათათასობით კოცონი ქრისტიანთა გულში. მისი დაგლეჯილი ძუძუებიდან შეიწოვა ქართველმა ხალხმა ის ნექტარი, რამაც კიდევ უფრო გაასალკვლევდა და გააკაჟა სამშობლოს სიყვარული და თავდადება.

არც ერთ ქრისტიან წამებულს არ ჰყოლია იმდენი მხობლები და მვისტორიე, რამდენიც ქეთევან დედოფალს. მის გმირობაზე წერდნენ: ამბროსიო, პიეტრო დელა ვალე, არქანჯელო ლამბერტი, ჯუსტე პრატო, ჯაკომო და შტეფანო, ჟან შარდენი, პიეტრო ავიტამილე, ბართლომე შერო, კლოდ მალენგერი, ტატიჩევი, ივანოვი, ისკანდერ მუნში, ფანსადე გორგიჯანიძე, მერი ეგნატაშვილი, ვახუშტი ბატონიშვილი. მასზე პიესა დაწერა ანდრეა გრიფუსმა, რომელსაც გერმანულ შექსპირს უწოდებენ, და ალექსანდრე ყაზბეგმა.

ქეთევან წამებულმა თავისი სიკვდილით იხსნა მრავალთა სიცოცხლე და თუ დღეს საქართველოს საქართველო ჰქვია და არა ირანის რომელიღაც სახანო, თუ ქართული სიტყვა ისმის ხმელეთ საზურმუხტო კილით-ვიდედზე, თუ ქრისტეს ჯვარი მიგვიძღვება ჩვენდა იმედად და სანუგეშოდ, ეს ქეთევან დედოფლის წყალობაა, ანთებული კელაპტარივით რომ მრწყინავს მარად მოკაჟაჟე და გაუქრობელი.

ვალერიან გამაჰმადიანი

ჩვენი ბიზლითება

მოგვმა კი ამობაში დროებითი დირე დაუყენა თავის განჯვა-წამებას და გადაწყვიტა, როცა ამას გადავაბიჯებ, ამ ქალსაც გულიდან ამოვიგდებო. ერთ მშვენიერ დღეს დირეს მართლაც გადააბიჯა, ოღონდ ახლა უკვე აღარც ახსოვდა გადაბიჯების მიზეზი, მაგრამ იმის მაგივრად, რომ შეეყვარებული გულიდანაც ამოეგდო და თავიდანაც, მოგვი თავისი მოძღვრის სიმართლეში დარწმუნდა – ის განიადაგებულად ერთსა და იმავეს ეუბნებოდა: სუყოველი გრძნობა შმაგი და ველურიყო, მარტოოდენ სიბრძნეს ძალუქს გაშმაგებულ და ველურ გრძნობათა ალაგმვაო. მოგვს ვნებამ გადაუწონა და გადაუძალა მთვარის გრადიციის შესწავლაზე დახარჯული წლები, გადაუწონა და გადაუძალა სუყველა ის ხერხი, რაც რომ თავდაჭერის მიმნით ესწავლა, სულ ერთიანად დაურღვია უმკაცრესი წესი და რიგი, რა წესითა და რიგითაც იგი თავს იკვერავდა და იფოლადებდა, რათა იქ მისულიყო, სადაც მივიდა. ვნება ბრმა ძალა გამოდგა და ოდენ ერთ რასმე ჩასჩურჩულებდა ყურში: „შენ არ შეგიძლია მაგ ქალის დაკარგვა“.

მარტო თავის ვნებას კი არა, მოგვმა ვერც თვითონ ქალს მოუხერხა ვერაფერი – როგორც თავად, ისიც მოძღვარი იყო, მრავალ გარდასახვა-სახეცვალეზამოვლილი, რომელ გარდასახულ-სახეცვალეზამოვლიან მოვთ სახელ-დიდებითა და აღიარებით შეემოსათ, მოგოთაც ცეცხლით დაეშანათ და დაედაღათ, და აწ იგი, ამდენი რამის მნახველი, სრულყოფილად ფლობდა თავის ხელობას და არც თავისი თავის დაცვაში იყო ვინმესთვის გოლის დამდები.

ახალი სიყვარულის გაღლას აყოლილი ქალის გულისთვის ატეხილ ამ ბრძოლაში ის მესამეც მონაწილეობდა. კაცი, ბედისწერის საიდუმლო საფანგში გაბმული, მოგვთა და ჯადოქართა გონებისთვის მიუწვდომელ აბლაბუდაში გახლართული. ერთი ჩვეულებრივი კაცი, რომელსაც, ალბათ, არანაკლებ ვნებიანად და მგზნებარედ უყვარდა მოგვის ნანდაური და ისეთივე სიშმაგით სურდა ამ ქალის გაბედნიერება, ამ ქალისთვის შეძენა ყოველივე საუკეთესოსი, რასაც ის თავის არსებაში ფლობდა. კაცი, არცერთ გამორჩეული, განგების განუჭვრეტელ ნებას ფიცხელი ბრძოლის შუაგულში რომ გადაეგდო, რომელი ბრძოლაც მთვარის გრადიციას დაუფლებულ კაცსა და ქალს შორის იყო ამგყდარი.

და ერთხელაც, ღამით, ამ განჯვა-ვაებისგან გაბემრებული მა მოგვმა აკრძალულ ხეს ნაყოფი ჩამოსწყვიტა. მოვივარგა მთელი თავისი მაგიური ძალა და სწავლაცოდნა, თუ რამ დროის სიბრძნეს მიეზობებინა, და ეს კაცი გმიდან ჩამოიშორა.

მან ახლაც არ იცოდა, მიუხვდა თუ არა ნანდური ამ ამბავს: გამორიცხული არც ის არის, რომ იმ დროისთვის ქალს უკვე მოსწყვიტოდა თავისი ახალი მიჯნური და მომხდარისთვის განსაკუთრებული რამ ყურადღება არ მიექცია. თუმცადა მოგვის მოძღვარი ყველაფერს მიხვდა. იმ მოძღვარს ყოველთვის ყველაფერი ესმოდა, მთვარის გრადიცია კი უკადაღუთა, ანუ მხეცურად დაუნდობელია იმ ხელდასხმულთა მიმართ, ვისაც საერთოდ გამოუყენებია შავი შავია, შავი გრძნება და მეგადრე ისეთ სფეროში, როგორიც სიყვარულია, რაც განსაკუთრებულად მტკივნეული და მნიშვნელოვანია ადამიანთა მოდგმისთვის.

და თავისი მოძღვრის წინაშე რომ წარდგა, მოგვი მიხვდა, რომ ოდესღაც დადებული წმინდა ფიცის დარღვევა არ ეგებოდა. მიხვდა, რომ სუყოველი ძალა ბევრად უფრო ძლიერი გამოდგა, ვიდრე თვითონ იყო, არადა ეგონა, ეს ძალები სულ ერთიანად მოვითოკე და მოვათვინიერეო, ჩემს სამსახურში ჩავაყენეო. მიხვდა, რომ თავის არჩეულ გზაზე იდგა, განსაკუთრებულ გზაზე და გადახვევა აღარ შეიძლებოდა. მიხვდა, რომ ამ მიწიერ განსახიერებაში ბედის განაჩენი წინასწარ გამოგანილი ჰქონდა და სხვა გზა არ დარჩენოდა, თავის ხვედრს უნდა შერიგებოდა.

რა ექნა, შეცდომისთვის პასუხი უნდა ევო. თანაც ძალიან ძვირად: სამსალათავან ყველაზე უფრო საშინელის დაღვევა ელოდა – მარტოობის გყვე უნდა ყოფილიყო მანამდე, სანამ სიყვარული არ ირწმუნებდა, რომ ის კვლავ მოძღვრად იქცა. და მაშინ სწორედ იგივე სიყვარული, რომელმაც ეგვომ მძიმედ დაკოდა, მიუბრძობდა თავისუფლებას და საკუთარ სხვა ნაწილსაც დაანახვებდა.

„შენ არაფერს არ მეკითხები ჩემზე. განა სულ არ გეგულისყურები? თუ შენი სიძლიერის წყალობით ისედაც იცი ჩემი ალიან-ჩალიანი? ან იქნებ ხედავ, რაც ჩემს გულში ხდება?“

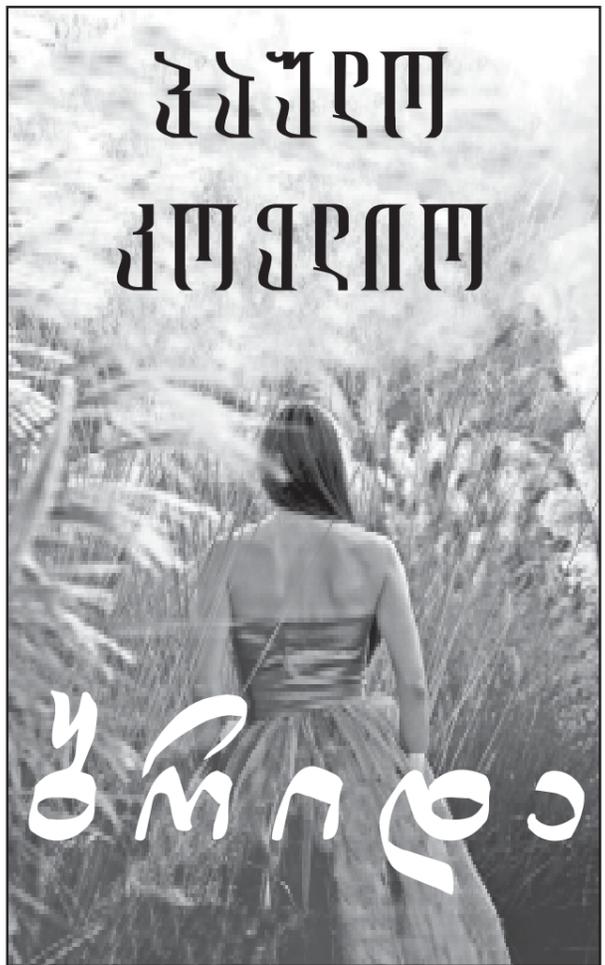
მოგვს თავისი ცხოვრების ამბავმა წამისყოფით ჩაუქროლა თვალწინ და მუსგად ამდენივე დრო დასჭირდა იმის გადასაწყვეტად, ყველაფერს თავის რიგზე ჩაეველო, როგორაც მშის გრადიცია ითხოვდა, თუ მანათობელ წერტილზე ჩამოეგდო ლაპარაკი და ბედის განაჩენში ჩარეულიყო?

ბრიადა მაშინ ჯერ კიდევ ეპირებოდა ჯადოქრად გახდომას. მოგვმა ხის გოგებზე შედგმული ქოხი გაიხსენა, სადაც უკვე მზად იყო თავისი გულისნადების სათქმელად, – და აი ახლა ადრინდელმა ცდუნებამ კვლავ იჩინა თავი, რამეთუ მან თავისი მახვილი ძირს დაუშვა და იგულმავიწყა, რომ ეშმაკი წერილმანებშია... აღამიანები თავიანთი ბედ-იბლის ბაგონ-პაგონები არიან. შეუძლიათ, რომ ისევ და ისევ ჩაიღინონ იგივე შეცდომები. შეუძლიათ, რომ ყოველივეს გაექცნენ, რაც ეპვირფასებათ და რასაც ესდენ დიდსულოვნად და უხვად სძღვნით ცხოვრება.

ანდა შეუძლიათ, რომ სულაც მიენდონ ღვთაებრივ განგებულებას, ღვთისგან გამოწვდილ ხელს და იბრძოლონ თავიანთი ოცნების ასახდენად, რომელი ოცნებაც, როგორც თვითონ ჰგონიათ, მუსგად საჭირო დროს ჩნდება.

– ახლაცე წავიდეთ აქედან, – გაიმეორა მოგვმა და ბრიადა მიხვდა, რომ მოგვს სულაც არ ეხუმრებოდა – რაც თქვა, საგულისოდ თქვა.

ბრიადა სუფრის დედოფლის უფლება გამოიყენა და

დანახარჯის გადახდა მოგვს არ დაანება. მერმე ჩაიცივს და გარეთ გამოვიდნენ. მართალია, საკმაოდ ციოდა, მაგრამ მამთარი უკვე გატეხილი იყო – გამაფხულამდე ორი-სამი კვირადა რჩებოდა.

მალე გაჩერებამდე მივიდნენ, ავგობუსიც უკვე ჩამოდგა და რამდენიმე წუთში უნდა გასულიყო. სიცივემ მოულოდნელი შემოქმედება იქონია ბრიადაზე: გადიმიანება დაუეცხრა და რაღაც შინაგანი განგამით შეეცვალა, რისი ბუნების ახსნაც თავადაც არ შეეძლო. ავგობუსში ჩაჯდომა არაფრით არ უნდოდა: ამკამინდელი საღამოს მთავარი მიზანი მიღწეული არ იყო, და წასვლამდე ყველაფერი როგორმე უნდა გამოესწორებინა. აქ სომ მოგვისთვის მადლობის სათქმელად ჩამოვიდა, არადა ისე მოიქცა, როგორც ადრე, როგორც იმის წინათ...

შეუძლოდა ვარო, თქვა და არ ჩაჯდა ავგობუსში. თხუთმეტ წუთში შემდეგი ჩამოდგა.

– არ მინდა ახლა წამოსვლა, – თქვა ბრიადა. – იმიტომ კი არა, რომ ნახვამი ვარ და გული მერევა. არა, უბრალოდ ყველაფერი ჩავშალე. როგორც საჭიროა, მადლობა ისე ვერ გითხარო.

– ეს ბოლო რეისია, – თქვა მოგვმა.

– სულაც გაქსით წავაღ. მერე რა, თუ ძვირია.

მაგრამ ეს ავგობუსიც რომ წავიდა, ბრიადა იჩინა, რატომ არ გაყვევით. საშინლად დაბნეული იყო და თვითონაც არ იცოდა, რა უნდოდა. „დაეთვერი“, – გაიფიქრა.

– ცოტა გავიაროთ, უნდა გამოვფხიზლდე.

დაბის ქუჩებში აღამიანის ჭაჭანება არ იყო, ფარნები კი ენთო, ოღონდ არც ერთ ფანჯარაში შუქი არა ჩანდა. „შეუძლებელია, – ფიქრობდა ბრიადა. – ლორენსს თვალეში ციაგი დაეუნახე და გული მაინც ამ კაცისკენ მეწევა. ამასთან მინდა აქ დარჩენა“. ლაჯაღებუელი, ახირებული ქალის მეტი არავინაც ამას არ იზამს. არა, არცრა გრძნობის რიგუალისა და სიბრძნის დირ-

სია. და თავისი თავისა შერცხვა: სულ ორმა ბოთლმა ღვინომ ლორენსსაც, სხვა ნაწილსაც და ყველაფერს, თუკი მთვარის გრადიციაში რამისთვის მიეღწია, ყოველგვარი მნიშვნელობა დაუკარგა. ბრიადა წამიერად იმაზეც კი დაფიქრდა, იქნებ შეეცდი და ლორენსის თვალეში გაჩენილი ციაგი სულაც იმას არ ნიშნავს, რასაც გრადიცია ამბობსო. მაგრამ უმაღვე მიხვდა, რომ თავს იგყუებდა, რამეთუ სხვა ნაწილის თვალეში გაჩენილი ციაგის ვინმესაში არევა ყოვლად შეუძლებელია.

აი, მაგალითად, თეატრში მაყურებელთა შორის რომც დაენახა ლორენსი, პირველად თავის სიცოცხლეში, როგორც კი თვალს თვალში გაუყრიდა, მყის და უცილოდ მიხედებოდა, ჩემი ცხოვრების მამაკაცს გადავეყარეო. მერმე ესეც შეეცდებოდა დაახლოებას და არც ის იქნებოდა დაახლოების წინააღმდეგი, რადგან არცროდის გრადიციაში არ ცდებოდა და სხვა ნაწილი ბოლოსა და ბოლოს აუცილებლად ერთდებოდა. ბრიადა ამის თაობაზე ჯერ არა იცოდა რა, მაგრამ უკვე გაგონილი ჰქონდა პირველი დანახვით შეყვარების ამბავი, რაც ახსნა-განმარგებას არ ექვემდებარება.

ამ ციაგის შეცნობას სულაც არ სჭირდება გრძნეული რამ ძალა. ეს სუყოველ აღამიანს ძალუქს. და ბრიადაც ის ბევრად უფრო ადრე შეიცნო, ვიდრე იმის არსებობის ამბავს შეიგყოდა. აი, მაგალითად, მან ის ციაგი მოგვს თვალეში ჯერ კიდევ იმ საღამოს დაუნახა, როცა ისინი პირველად შევიდნენ ამ ბარში.

ბრიადა უცებ შედგა. „მთვრალი ვარ, – გაუელვა თავში. – რაც შეიძლება მალე უნდა მოვიშორო ეს აბლაბუდა აზრები. ვნახო ერთი, დამრჩა თუ არა რამე ფული, გაქსისთვის სამყოფი. მთავარი ახლა ეს არის“.

მაგრამ მოგვს თვალეში ციაგი უჩანდა, ის ციაგი, რომლის მიხედვითაც აღამიანები თავიანთ სხვა ნაწილთ სცნობენ.

– რა გაფითრებული ხარ... – თქვა მოგვმა. – ჩანს, მართლაც შედმეგი მოგივიდა.

– გაივლის, – მიუგო ბრიადა. – მოდი, ცოტა ხანს დაეცხდე. გამოვეკეთები და მანქანას დავიჭერ.

იქვე ძელსკამზე ჩამოსხდნენ და ბრიადა ჩანთაში ფულის ძებნა დაიწყო. შეეძლო, რომ ახლაც ამდგარიყო, გაქსი აეყვანა და სამუდამოდ წასულიყო აქედან; ის კარგად იცნობდა თავის მოძღვარს და, რა თქმა უნდა, ისიც კარგად იცოდა, საით და რა გზით ევლო შემდგომ. მან თავისი სხვა ნაწილიც იცოდა: და კიდევაც თუ გადაწყვიტდა ამ ძელსკამიდან ადგომას და წასვლას, მაშინაც კი აღასრულებდა ღვთისგან განსამღვრულ თავის ბედის განაჩენს.

მაგრამ ის 21 წლისა იყო. და ამ ასაკისამ იცოდა, რომ ერთსა და იმავე ამქვეყნიურ განსახიერებაში შესაძლებელია საკუთარ ორ სხვა ნაწილთან შეხვედრა. ოღონდ ეს შეხვედრა მარტოოდენ წვასა და დაგვას მოასწავებს.

და განა ძალეღვა ყმაწვილქალს, რომ ამ ამბავს გაჰქეოდა?

– არსადაც არ წავალ, – თქვა მან. – აქ დავრჩები. მოგვს კიდევ უფრო გაუსხივოსნდა ციაგი თვალეში. და რაც მხოლოდ იმედად ჰქონდა, ის მტკიცე რწმენა გაუსხდა.

ისინი ნელნელ მიუყვებოდნენ სავალს. მოგვი ხედავდა, როგორ შეიცვალა ბრიადას აურამ რამდენჯერმე ფერი, და გულში ლოცულობდა, რომ ყმაწვილქალს სწორი გმისთვის არ ახვია. მან იცოდა, რომ ამწუთას თავისი სხვა ნაწილის სულში ჭეჭა-ჭეხილი იყო ატეხილი, ელვა იკლავებოდა, ყველაფერი ქანობდა და ირყეოდა, როგორადაც მიწისძვრის ეამს, – მაგრამ დიახვ რომ ასეთია ფერისცვალების დიდი საიდუმლო. აგრე იცვლიან ფერს ღვამიწა და ვარსკვლავები და აღამიანები.

ისინი უკვე გავიდნენ დაბიდან და მთების მიმართულეებით მოძრაობდნენ, სადაც მუდამ ხვედობდნენ ხოლმე ერთმანეთს, რომ ბრიადა უცებ შეაჩერა თავისი თანამავალი.

– აქეთ წავიდეთ, – თქვა მან და მუსხნაყარ პურის ყანისკენ მიმავალ გზაზე გადაუხვია.

ის თვითონაც ვერ იგყოფდა, თუ რამ აიძულა ამის ქმნა. მაგრამ გრძნობდა, რომ ეჭირებოდა ბუნების ძალა, ბუნების მოყვას სულთა ძალა, რომელი სულნიც ქვეყნიერების შესაქმნის ეამიდან დედამიწაზე ყველგან ბინადრობენ, სადაც სილაზამეა. ცამე ვეება საესე მთვარე კამკამუება, და ადვილად გასარჩევი იყო გზაწერილი, ყანას რომ კვეთდა.

მოგვი მღუმარედ მისდევდა ბრიადას. და სულის სიღრმეში ღმერთს ემადლიერებოდა, რომ შეძლო და დაუჯერა. და არ გაიმეორა – თუმცა უკვე მღვარზე იყო მისული – ძველი შეცდომა, რაკიდა სულ ერთი წუთით ადრე ის მიეცა და მიემაღლა, რასაც ითხოვდა.

ქართულად გადმოაინა ბურამ გოგინაშვილმა. (გაბრძემლა იქნება)

გაბრძემლა. ლასაწყისი ობ. „სრ“ № 152-166, 168-169, 171-172, 176-177, 180-181.

რუს წერენ, რას აგზავნი ჩვენზე

რუსეთმა საქართველო შეამცირა

ოთხშაბათს საღამოს საქართველოში შედგა საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადება, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...

როსსაგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებით, რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...

ამ დროს ზოგიერთი ქართველი ოპოზიციონერი მიიჩნევს, რომ რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...

და სამხრეთში წარმოადგენს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...

„რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...“

„რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...“

იური სიმონიანი

დედაშინის ზურგზე

პაპისტანში დაწვეს ნატოს საბრუნავო რეგულაციები - დანახვების 30 მილიონი... თავდასხმა მოხდა პაპისტანის სამხრეთში ქალაქ შიკარპურის რაიონში...

გადაცემის შემთხვევაში 2010 წლის პრემიები: მიწისძვრის გამოცემის შემთხვევაში 2010 წლის პრემიები...

ასეთი წინდებით სიარული უფრო უსაფრთხო იქნება ვინაიდან, გამორკვევს ფიზიკოსებმა ახალი ზედიზედ უნივერსიტეტიდან...

აშშ-ს საგარეო ურთიერთობების დეპარტამენტის თანხმობით დაგეგმილია აშშ-ს უცხოეთში...

თალიბების უმრავლესობა - აღმოსავლეთ ვეროპის ქვეყნების, უკრაინის და ბელარუსის მოქალაქეები არიან...

აშშ-ს აღმოსავლეთ სანაპიროში გამოცემის შემთხვევაში 2010 წლის პრემიები...

კოკისპირულმა წვიმებმა და ძლიერმა ქარმა გამოიწვიეს სარკინიგზო მიმოსვლის გრაფიკების დაზარალება...

ნიმუ ბურჯანაძე საქართველოს კრებაზე უხმობს

თბილისში გაიმართა ოპოზიციის შეხვედრა, რომელშიც მონაწილეობდა ნიკოლოზ ბურჯანაძე, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...

ბურჯანაძე, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...

ბურჯანაძე, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...

ბურჯანაძე, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას, რომელიც ბრალს აყენებს რუსეთის საგარეო ურთიერთობების მინისტრის განცხადებას...

გიორგი დვალისი

„ჩვენ უნებროდ სუსტები ვართ“

1 ოქტომბერს ნატოს ბენარაღი მდივანი ანდრეს ფორ რასგუსენი მოლაპარაკებას გააგრძელა საქართველოს ხელმძღვანელებთან...

უკრუნველყოფილი ადგილი ალიანსის რიგებში?

2008 წლის საზღვარს გარეშე მიმდინარეობს საქართველოს ხელმძღვანელებთან...

თან და, პოლონ, ნატო მხარს უჭერს საქართველოს ჩვენთვის ყველაზე მნიშვნელოვან სუვერენიტეტსა და ტერიტორიულ მთლიანობას...

პოტენციური დაზიანების წინაშე საქართველოს დანარჩენ ნაწილთან დაკავშირებით...

ნატოს ზოგიერთმა ქვეყანამ დროულად არ მოახდინა რეაგირება და ადავრება არ მოიცა ჩვენს გაფრთხილებასთან დაკავშირებით...

ბიხილ ვიხანსკი

